

Dagthema: Woorden van leven

Overweging 5 februari– Harris Brautigam

“...marathonlopers zijn. Kiezers: inspireer ze, moedig ze aan, geef ze respons. Dat hebben ze nodig.
Dat is ook nodig, want ook een symfonie ...”

Openingsgebed

Wij zien uit naar een wereld
waarin samen geleefd en geleden wordt,
waarin mensen mensen tot steun zijn
en elkaar niet naar het leven staan.

Wij zien uit naar een tijd
dat vriendschap en redelijk inzicht
winnen,
overal waar nu nog haat en ideologieën
heersen.

Wij zien er naar uit omdat het ons belooft
is,
de sjaloom, het goede leven op aarde
en wij gaan gelovend op deze belofte in.

Laten wij elkaar helpen om mensen van goede wil te zijn
en mag ons verlangen en onze inzet
ten goede komen aan allen die in nood zijn.

Lied: De zegen van jouw naam Jannet Delver (naar Hildegard von
Bingen/ Mariëtte Harinck)

Geef ons een woord, een zin
die onze honger stilt. (2x)
en zie ons aan, zoals een ziende blinde, (2x)
opdat wie vlucht niet hulpeloos vergaat (2x)
en in de nacht de zegen van jouw naam
niet zal verdwijnen

Welkom en inleiding

Lieve Mensen Hier en in de Zoom: Heel hartelijk welkom.

We gaan het vandaag hebben over GOD.

Ook bij het begin van ons jubeljaar kunnen we dat niet laten.

Het zijn drie letters die veel bij ons oproepen,
maar eigenlijk op zich oorspronkelijk niets betekenen!

Zo zijn er, zolang de wereld bestaat, bij alle volkeren die die wereld
bewoond hebben, vele combinaties van letters gemaakt voor hetzelfde
vermoeden van dat grote mysterie van die Ene Levende, die Zich in het
brandende braambos bekend maakte met zijn naam: Ik-zal-er-zijn!

Daarom doen we het met dat woord! Schrijven uit eerbied het met een
hoofdletter!

Over die Ik-Zal-Er-Zijn willen we het hebben. En vooral over de woorden
die Hij uitgesproken heeft en aan ons uitgeleverd. En het spannende van
die woorden is, dat ze ons in handen zijn gegeven. Niet om d'r boven op
te gaan zitten, maar om ze tot wasdom te brengen.

Zo begeven we ons vandaag weer in de grazige weiden van Zijn
liefdevolle uitnodiging!

Heb een goede bijeenkomst.

Lied: Levend Woord

Jannet Delver (naar Hildegard von Bingen/
Mariëtte Harinck

Woord door klank, door heiligheid aangeraakt
vloeit als purperrood bloed uit de hemel,
dat onderhuids kloppend gaat,
zuurstof geeft,
kiemkracht tot bloesem brengt,
liefde als dauw. (2x)

Nooit houdt het stromen op,
zelfs koude adem
adem van dood
kan dit woord niet weerstaan. (3x)

Eerste lezing: Fragment uit psalm 106

Eeuwen gingen voorbij,

Nooit beklifde bekering.

Ik-zal-er-zijn. Vriend God.

Erbarmend, genadig, lankmoedig.

Maar wij wilden andere goden
van goud en zilver en grootspraak.

Zo ging het en gaat het nog
en weer, en zal het weer gaan
als wij zijn woorden vergeten
als wij zijn wijzing niet prenten
in ons geweten, steeds weer,
avond en morgen, altijd opnieuw.

Tot het einde der tijden.

Lied: Op mijn levenslange reizen *H.Oosterhuis / T.Löwenthal*

Op mijn levenslange reizen
twijfel, donker achtervolgt mij.
Liefde, blind, holt voor mij uit,
zing ik steeds op and're wijzen
over wie ik niet kan spreken,
zing ik: "ooit, mijn hart te breken,
ooit mijn hart voor jou te breken".

Opgereisd, pas halverwege,
met een keel kapot gezongen,
met een hart voor wie gebroken,
kruip ik onder doornenstruiken,
druk mijn ogen in de aarde,
smee dat nu het eind zal komen,
smee de dood, dat hij zal komen.

mm.....

spoorloos trok voorbij de twijfel,
waar ik lag. De liefde keerde,
zag mij, bracht mij drank en spijs,
deed mij opstaan uit de dood.
Nog een leven zal ik reizen.
Nooit meer zonder reisgenoot.

Tweede lezing uit slotkoor van Missa Solemnis: *Huub*

Oosterhuis

Nog voor chaos afgrond van donker
nog vóór licht werd, hemel, zon over aarde
was het woord en sprak het woord
en werden wij mensen.

In het woord is zwijgen, tasten, waken
In het woord is wachten, luisteren, horen –
in het woord ontstaan wij, mensen uit mensen.

In het woord is zon en aarde voor allen,
grond die draagt, licht, verte, rozen, rivieren,
wijd onder wolken wegen en steden,
huizen van mensen.
Die ons voor de dood niet hebt geschapen,
die ons hult in taal opdat wij leven,
spreek ons voort
dat niet verstommen
wij, deze mensen.

Overweging

De Bijbel, die ik ooit eens door iemand heb horen typeren als ‘De brieven van God aan de mensen’ heeft een ontstaansgeschiedenis die begon zo’n 3000 jaar geleden, rond 1800 voor onze jaartelling. Het klinkt natuurlijk heel poëtisch om te spreken van Gods brieven, maar God heeft geen letter op papier gezet. Nooit gedaan ook!

De Bijbel begon met verhalen, en later, toen het volk van Israël meer gesetteld was ontstonden geschriften: om te organiseren, te regelen, om na te denken over hoe alles begonnen was, over het vermoeden van een roeping, zelfs uitverkiezing, en om te organiseren en van het geloof in die Ene Levende Eeuwige te getuigen.

Het is een boek, het is een verhaal van uitersten: van het mooiste en verhevenste zuiverste wat mensen in zich hebben, tot het meest gewelddadige en abjecte, van vreugde tot diepe treurnis.

Niks goddelijks maar helemaal stof van de aarde!

Dat verhaal begint met het signalement van een woeste en lege aarde; maar dan volgt: “en God sprak”... .. en dat spreken werden scheppende woorden!

Die moeten we ons nog wel herinneren: “en God sprak, er zij licht, en er was licht”... enzovoort. Het scheppingsverhaal in zes dagen.

Deze woorden, hier in de mond van God gelegd, zijn het begin van een getuigenis door mensen van hun geloof in Gods scheppende wondermacht.

Van een wondermacht die niet ophoudt.

En van mensen die het waarnemen en daarvan blijven getuigen. Het niet kunnen laten.

Het gaat schoorvoetend, vallend en opstaand, zoekend in geloof en ongeloof, met twijfel en soms wanhoop. Maar het gaat door! Om uit te monden in de dagen van nu. Schrik niet, ook bij ons! “Boek, jij bent geleefd, zeg ons hoe te leven”! Ga d’r maar aanstaan!

Het is een wonderlijke gedurfde gedachte geweest van mensen lang geleden dat zij zich door een onbekende god hebben laten aanspreken, zelfs een verbond zijn aangegaan, een keuze hebben gemaakt om met die ene god in zee te gaan omdat ze een naam kregen aangereikt die vertrouwen wekte: Ik-zal-er-zijn!

Ze ervaren bevrijding, verlossing, richting en bescherming. Maar ook een jaloerse na-ijverige en strenge god, die opkomt voor zijn Verbond en trouw verlangt. Toch gaan ze met die god in zee omdat zij er vertrouwen in hebben: er is ‘manna’ en ‘water uit de rots’ in de woestijn! Er is een duurzame belofte, en daarin mogen en kunnen zij participeren!

Daarover praten zij en houden ze niet op er over te praten. En als je er over leest in de Boeken van het Leven dan valt het op hoe dikwijls die Ene God spreekt en uitnodigt om te getuigen van de uitdaging van het visioen waarvoor Hij zijn volgelingen plaatst.

Ik zit me wel eens af te vragen wat mensen er toen toe heeft gebracht om aan die gedurfde gedachte toe te geven, om er mee in zee te gaan, om er aan toe te geven.

Slechts woorden, een visioen.

Wel wat weinig tastbaar, erg ongrijpbaar eerder.

Ja, er is de herinnering aan de bevrijding uit de slavernij van Egypte, maar dat is ook weer zo lang geleden en het heeft niet helemaal zo rooskleurig uitgepakt als werd gehoopt!

Ik kan me best voorstellen dat mede daarom het verhaal van de Levende ook nu helemaal niet meer zo aanslaat in deze moderne tijd; de concurrentie is te groot zodat religie, geloof artikelen worden die steeds meer op de achtergrond van onze samenleving raken.

Wie weet hebben al die godzoekers van toen zich laten treffen door het wonder van de Liefde die in dat verhaal van de Levende voelbaar aanwezig is, misschien hebben ze iets van de volheid daarvan ervaren als een wonder dat tot leven wekt. Zoiets als in volle intensiteit tussen man en vrouw kan gebeuren, tussen moeder en kind, tussen een partner en zijn vaste maat vurig kan leven: Liefde die een ervaring van diepte geeft en een wonder van onuitsprekelijke warmte is. Liefde die je niet loslaat!

Misschien vinden jullie me nu erg poëtisch of sentimenteel, maar eerlijk, zo voel ik het een beetje als ik wat zit te mijmeren over die 3 letters g.o.d. en wat dat nou echt in godsnaam inhoudt en waarom het me niet loslaat. Deze drie letters g,o, en d staan voor het vleesgeworden vertrouwen, een band;

als een persoonlijk ja-woord tegen en aanvaarding van de hemelse uitnodiging,

Een hele mond vol en een schamele poging om begrip te krijgen voor de overgave van die godzoekers van toen aan de uitnodiging van die onbekende God.

Maar ik probeer daarmee ook mijn dankbaarheid kenbaar te maken voor hun verhalen en berichten, voor hun aantekeningen om de roeping door

die onbekende God aan ons door te geven. Ik ben ze zo dankbaar dat ze zoveel goed nieuws hebben doorgegeven!

We hebben vandaag weer de jaarlijkse verkiezing van Bestuur en Voorgangers. Mijn overweging vandaag werd vooral bepaald door mijn aandacht voor de taak van de Voorgangers: namelijk het doorgeven van het Woord. Dat is natuurlijk geen onderschatting van het belang van de bestuurlijke taken. Mozes deed het ook niet alleen. Hij had helpers nodig om zijn armen te ondersteunen.

Ik gaf deze dienst het motto mee van “Woorden van Leven”.

Die zijn eeuwen lang door handen van vele Godzoekers gegaan en zo aan ons overgedragen om die 3 letters van g, o, en d tot een God met een Hoofdletter te maken. Niet om voor ons zelf te bezitten maar om door te geven omdat het woorden over een God van Leven zijn.

Wij pakken het woord op, we durven dit te doen omdat we elkaar daarbij willen steunen door onze stem!

Ik ben me meer en meer bewust geworden van het belang dat die boodschap wordt doorverteld en doorgegeven, omdat dit het hemelse manna is waar onze lieve wereld het van moet hebben. Die ‘Naamloze’ moet naam houden omdat van Hem als de Eeuwige Barmhartige het inzicht moet komen dat het behoud van Zijn schepping in onze handen is gelegd!

In die geest kiezen we voor onze Duifgemeenschap weer onze doorgevers van het verhaal. Bedankt dat er weer van die marathonlopers zijn.

Kiezers: inspireer ze, moedig ze aan, geef ze respons. Dat hebben ze nodig. Dat is ook nodig, want ook een symfonie komt niet alleen door de dirigent tot stand.

Amen.

Stilte gevolgd door pianospel van Stephanus Harsono

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God,

Hij is voor mij geest, liefde beginsel van alle dingen.
Ik geloof dat God in mij is,
en dat ik ben in Hem.

Ik geloof dat het ware welzijn van ons mensen
bestaat in het volbrengen van Gods wil.
Ik geloof dat de reden waarom wij leven
eenvoudigweg is dat wij groeien in liefde.
Ik geloof dat deze groei in liefde
de grootste kracht is
om het Rijk van God te vestigen op onze aarde.
Dan zal er een nieuwe ordening zijn
waarin menselijkheid, waarachtigheid en
solidariteit zullen heersen.
Amen.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke/jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QRcode te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van 10 euro is ingevuld, dit kun je naar eigen inzicht veranderen.

Hartelijk dank voor je gift!!!

Intenties uit het Groene Boek

Dienst van de Tafel

Lied: Tot zegen

Huub Oosterhuis/Tom Löwenthal

Deze bijeenkomst zij ons tot zegen

Dit komen tezamen van mensen, gezichten en zielen
van hier en overal, aarde en hemel,
deze seconde der uren, der eeuwen,
zij ons tot zegen.

Moge de donkere nacht onze dagen behoeden,
deze nieuwe dag ons zuiveren, sterken,
dat onze boeien geslaakt,
onze honger gestild,
dat niet de dood op ons valt.
Moge het licht van de morgen
over ons opgaan, nieuw alle dagen.

Moge de kracht in ons varen
van Jezus uw dienstknecht uw kind.
Dat ons voor ogen staat hij door u geroepen,
bestemd en bezielde om in ons midden,
eens en voorgoed,
te zijn uw woord uw voorbeeldmens,
aldoende liefde, recht –
brood uit de hemel, water uit de rots,
wijnstok wereldwijd vertakt –

Dat waar wij gaan zijn geest ons overschaduwt,
liefde sterker dan de dood.

Die mens gedenken wij
als een van ons, als een met u.
Moge het delen van dit brood en deze beker
ons sterken in de hoop
dat hij leven zal in ons
uit kracht van u.

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood en liefde is genoeg voor allen.
Kom bevrijden wees genadig,
ere zij u in den hoge,
diep in ons midden,
vrede op aarde,
kome wat komt.

Delen van Brood en Wijn

Lied: Dit ene weten wij

H.Roland Holst / Tom Löwenthal

Dit ene weten wij
en aan dit een houden wij ons vast in de duistere uren.
Er is een woord dat eeuwiglijk zal duren
en wie 't verstaat, die is niet meer alleen

Voorbeden

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw koninkrijk kome;
uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Mededelingen

Lied: Mensen van God

H.Oosterhuis/A.Oomen

Niet als een storm, als een vloed,
niet als een bijl aan de wortel,
komen de woorden van God,
niet als een schot in het hart. (2x)

Maar als een glimp van de zon,
een groene twijg in de winter,
dorstig en hard deze grond,
zo is het koninkrijk Gods.

Stem die de stilte niet breekt,
woord als een knecht in de wereld,
naam zonder klank zonder macht,
vreemdeling zonder geslacht.

Kinderen armen van geest,
mensen gelouterd tot vrede
horen de naam in hun hart,
dragen het woord in hun vlees.
Blinden herkennen de hand,
dovemansoren verstaan hem,
zalig de man die gelooft,
zalig de vrouw aan de bron.

Niet in het graf van voorbij,
niet in een tempel van dromen,
hier in ons midden is Hij,
hier in de schaduw der hoop.

Hier in dit stervend bestaan
wordt Hij voor ons geloofwaardig,
worden wij mensen van God,
liefde op leven en dood.

Zegen

Dat de zegen van de Eeuwige ons begeleide,
Dat het Woord van de Messias ons overeind houdt,
En de Geest onze vindingrijkheid overeind houdt,
Om zo een zegen te zijn voor de steppe van onze samenleving.